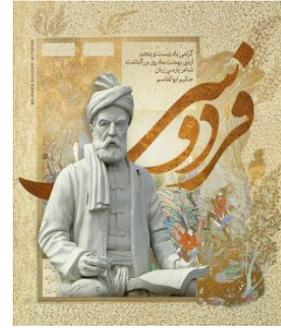
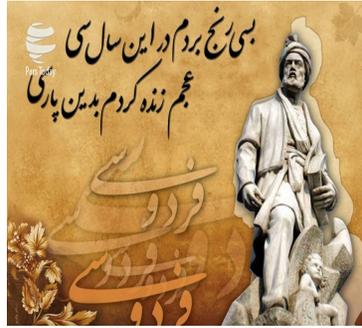
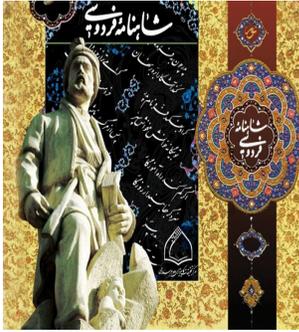
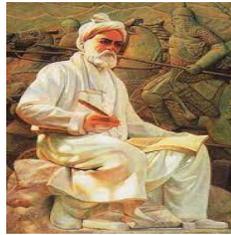

درس هفته فردوسی بخش دوم

در هزار سال پیش بیشتر نویسندگان، سُرآینده ها و دانشمندان ایران به زبان عربی کتاب می نوشتند. به همین سبب من سی سال زحمت کشیدم تا توانستم با نوشتن کتاب شاهنامه به زبان پارسی برای همیشه

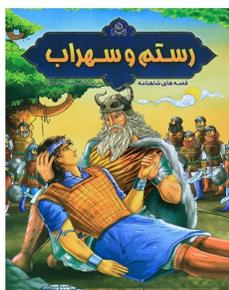

این زبان را زنده نگه دارم.

بسی رنج بردم در این سال سی عجم زنده کردم بدین پارسی

نمیرم کز این پس که من زنده ام که تخم سخن را پراکنده ام

شناخته شده ترین داستان هایی که سروده ام داستان زال و سیمرغ ، زال و رودابه و رستم و سهراب هستند.

واژه های تازه

بسی : بسیار

رنج بردن : زحمت کشیدن، کار و کوشش زیاد

سال سی : سی سال

عَجَم : غیر عرب، مردم ایران، ایرانی

بزرگ داشت: احترام گذاشتن

بسی رنج بردم در این سال سی: در سی سالی که به سرودن شاهنامه مشغول بودم رنج های فراوانی بردم.

عجم زنده کردم بدین پارسی : ایران و تاریخ ایرانیان را با گفتار پارسی زنده کردم
نمیرم کز این پس که من زنده ام: نام من هرگز از بین نمی رود، نام من همیشه زنده می ماند.

تخم سخن را پراکنده ام : زبان پارسی را با نوشتن شاهنامه برای همیشه زنده نگه داشته ام

زمان : وقت

نکته ی دستوری

من داستان رستم و سهراب را خوانده ام.

تو داستان زال و سیمرغ را خوانده ای؟

او داستان های شاهنامه را خوانده است.